

nu er en del af, støtte implementeringsdelen, specielt med den måde, den er skruet sammen på, og vi kan også støtte forslag B, når det kommer til afstemning.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Det, hr. Ole Sohn står og siger her, er jo i modstrid med det, han skriver i sit betækningsbidrag, hvor han jo skriver, at SF finder det kritisk og beklageligt, at disse grupper henvises til LO/DA-aftalen. Altså de dér organisationer, som plejer at være inde i varmen – nu er det jo ikke alle organisationer, der er inde i varmen, men der plejer altså at være nogle flere, der er inde i varmen – er nu henvist til at støtte sig til og benytte sig af LO/DA-aftalen.

Jeg er ikke spor forbavset over, at hr. Ole Sohn anbefaler, argumenterer for og støtter den danske model, men den er ubrugelig i forhold til at implementere EF-direktiver, ved at man først for en begrænset del af arbejdsmarkedets parter gennemfører det ved forhandlinger, hvorefter andre bliver nødt til at tilslutte sig. Og så bruger vi altså den der begrænsede del af arbejdsmarkedets parter resultat til at udfærdige en lov.

Det er fuldstændig urimeligt set ud fra vores synspunkt. Og det er det altså ifølge SF's betækningsbidrag, men ikke ifølge hr. Ole Sohns tale her for lidt siden. Det bliver vi nødt til at få en uddybning af.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Det er jo helt tydeligt, at hr. Ole Sohn egentlig er meget godt tilfreds med, at der kommer et EF-direktiv, som begrunder, at man begynder at fikle lidt med timegrænsen i funktionærloven i nedadgående retning. Jeg synes egentlig, at det strålede ud af hr. Ole Sohn, at han egentlig var meget lykkelig over, at EU havde fundet på sådan noget, og så skulle vi endelig via lovgivning gennemføre det i Danmark.

Men jeg undrede mig lidt over hr. Ole Sohns begrundelse for at være landet præcis på de 8 timer. Hr. Ole Sohn tog udgangspunkt i direktivet om ansættelsesbevis og den supplerende lovgivning, der så er vedtaget her i Folketinget på baggrund af dette, og så siger han, at så kan man bruge det samme tal her.

Hvorfor egentlig det? Der er jo en himmelvid forskel på de to direktiver. Det, vi står med her, er jo et direktiv, der har en tilblivelseshistorie af en helt anden karakter. Det er et moderne ram-

medirektiv indgået af arbejdsmarkedets parter på europæisk niveau. Og det er helt usammenligneligt med de bestemmelser, der er omkring ansættelsesbeviset. Man kan lige så godt trække et tal ned fra himmelen som trække et tal ud af direktivet om ansættelsesbeviser.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Nu kan jeg så forstå, at efterlysningen efter det saglige belæg for at sænke timegrænsen til 8 timer, som SF efterlyste under førstebehandlingen, kan man nu trække tilbage, fordi det er argumenter, som regeringen ikke længere bruger. Det er en underlig form for argumentation: Bare regeringen ikke fremfører nogle bestemte synspunkter, så gør det ikke så meget med det der saglige belæg, som SF ellers efterlyste!

Jeg vil gerne spørge hr. Ole Sohn: Når man forsøger at bruge ansættelsesbeviserne og reglen om 8 timer her, hvor er så sammenhængene? Direktivet om ansættelsesbeviser er fra 1991. Hvis det skulle have nogen mening i forhold til det timental, så ville man naturligvis have taget det med ind i deltidsdirektivet i 1997, som er så mange år efter.

Man har netop ikke taget stilling til timegrænsen i deltidsdirektivet, fordi man har sagt, at det skulle være op til national praksis. Der skulle være national selvbestemmelsesret. Jeg troede, at netop det nationale hensyn var noget, som SF var tilhænger af i lovgivningen.

Derfor holder det jo ikke. Det med at have en bagatelgrænse er fint nok, men det kan være de 15 timer, som vi har i dag.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Til hr. Ole M. Nielsen: Nu har jeg lige siddet og læst, hvad jeg har skrevet. Det var selvfølgelig meget rart, for der er faktisk en rimelig overensstemmelse mellem det, jeg har skrevet, og det, jeg har sagt. Jeg er meget kritisk over for, at det ikke er lykkedes at finde en anden løsning. Og det er det, jeg gør opmærksom på i betækningsbidraget, og det er det, jeg har sagt her.

Men det er jo en konflikt, som ikke er så let at løse umiddelbart, for i og med at jeg netop er tilhænger af den danske model, så er jeg også tilhænger af, at Akademikernes Centralorganisation på nøjagtig samme måde som SiD eller et andet forbund kan kræve en overenskomst, hvis de ikke er tilfreds med forholdene. Den mulighed har Akademikernes Centralorganisation na-